

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη-Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου, Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρτεμίσια Παναγιώτου-Εισηγήτρια, Γεώργιο Αναστασάκο και Μαρία Γεωργίου, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 24 Οκτωβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθανασίου Κασιρσώδη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) και του Γραμματέως Χαράλαμπος Αθανασίου, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναρreseιώντων - κατηγορουμένων: 1) Β. Τ. του Δ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Μιχαήλ Δημητράκοπουλο και Κωνσταντίνο Ζήση, 2) Β. Α. του Π., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ι. Μ. και 3) Ι. Μ. του Σ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Διονύσιου Μπουλούκο, περί αναρresέως της υπ' αριθ. 754/2017 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών.

Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών, με την ως άνω απόφαση του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναρreseιώντες - κατηγορούμενοι ζητούν την ανάρreseη αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται: Α) στην υπ' αριθμ. πρωτ. .../26-4-2017 αίτηση αναρresέως και στους από 31-7-2017, 16-8-2017 προσθέτους λόγους του πρώτου αναρreseιώντος Β. Τ., Β) στην υπ' αριθμ. πρωτ. .../21-4-2017 αίτηση αναρresέως του δεύτερου αναρreseιώντος Β. Α. και Γ) στην υπ' αριθμ. πρωτ. .../19-4-2017 αίτηση αναρresέως του τρίτου αναρreseιώντος Ι. Μ., που καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...2017.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των αναρreseιώντων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που πρότεινε: Α) να απορριφθούν οι αιτήσεις ανάρreseης και οι πρόσθετοι λόγοι του αναρreseιώντος Β. Τ., εκτός από το κεφάλαιο της σιωπηρής απόρριψης του ελαφρυντικού του προτέρου εντίμου βίου, που ζήτησε αυτός και Β) να αναρresεί η προσβαλλόμενη απόφαση για το σκέλος της αυτό, της σιωπηρής απόρριψης του ελαφρυντικού του προτέρου εντίμου βίου, που ζήτησε ο αναρreseίων Β. Τ. και να παραμεινεί η υπόθεση για νέα δικάσιμη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ανωτέρω υπό στοιχ. β' αίτηση ανάρreseης, πρέπει να απορριφθεί και να επιβληθούν στον αναρreseίοντα τα δικαστικά έξοδα [άρθρο 583 παρ. 1 ΚΠΔ]. Επειδή, η ανωτέρω υπό στοιχ. α' αίτηση ανάρreseης του Β. Τ. του Δ. και οι από 31-7-2017, 16-8-2017 και 18-9-2017 πρόσθετοι λόγοι καθώς και η ανωτέρω υπό στοιχ. γ' αίτηση ανάρreseης του Ι. Μ. του Τ. έχουν ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα. Επομένως, πρέπει να συνεκδικαστούν ως συναφείς και να εξετασθούν περαιτέρω. Κατά το άρθρο 322 του ΠΚ "όποιους με απάτη ή βία, ή με απειλή βίας συλλαμβάνει, απαγάγει ή παράνομα κατακρατεί κάποιον έτσι ώστε να αποστερεί το συλλαμβανόμενο από την προστασία της πολιτείας και ιδίως όποιους περιάγει κάποιον σε ομηρία ή σε άλλη παρόμοια κατάσταση στέρησης της ελευθερίας τιμωρείται με κάθειρξη. Αν η πράξη έγινε με σκοπό να εξαναγκασθεί ο παθών ή κάποιος άλλος σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για την οποία δεν υπάρχει υποχρέωσή του, τιμωρείται: α) με ισόβια κάθειρξη αν ο εξαναγκασμός στρέφεται εναντίον των σωμάτων ή των προσώπων του άρθρου 157 παρ. 1, β) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών σε κάθε άλλη περίπτωση". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι το αδίκημα της αρπαγής προσάπλο αποσκοπεί στην προστασία του ατόμου από την αυθαίρετη στέρησης της ελευθερίας και την αδυναμία παροχής βοήθειας εκ μέρους των πολιτειακών οργάνων, στα οποία έχει ανατεθεί η διαφύλαξη και προστασία των πολιτών, χάριν της απρόσκοπτης λειτουργίας των κοινωνικών θεσμών και επιτεύξεως των σκοπών της πολιτείας. Η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος αυτού απαιτεί εναλλακτικώς την άσκηση απάτης προς ορισμένο πρόσωπο, δηλαδή με δόλιες υποσχέσεις και ανόηκτα πραγματικά περιστατικά, έτσι ώστε να πεισθεί το άτομο να ασταθεί τα απαιτηλώς προβαλλόμενα, που φέρονται ως υπαρκτά και αληθινά, ή άσκηση βίας με την οποία κάμπτεται η ελεύθερη βούληση, με συνέπεια να επέρχεται αντίθετη κατάσταση ή με την απειλή βίας, η οποία ισοδυναμεί με τη δεδομένη βία, με συνέπεια να παρέχεται η δυνατότητα στον αυτουργό να συλλάβει, απαγάγει ή κατακρατήσει παράνομα το άτομο, έτσι ώστε να καθίσταται αδύνατη η παροχή της αναγκαίας προστασίας της πολιτείας. Ενδεικτικώς δε ο νόμος θεωρεί, ότι ο συλλαμβανόμενος αποστερείται της προστασίας της πολιτείας δια της περιαγωγής του σε ομηρία ή σε άλλη παραλλαγμένη, στην ουσία όμως ταυτιζόμενη κατάσταση, εξαιτίας της οποίας επέρχεται στέρησης της ελευθερίας του προσώπου, με την έννοια της ακούσιας υποταγής στη φυσική εξουσία του αυτουργού. Περαιτέρω ο νόμος, πλην της απλής μορφής του αδικήματος της αρπαγής θεσμοθετεί και επιβαρυντική περίπτωση, με απειλή αυξημένης ποινής, υπό τον όρο ότι η πράξη αποσκοπούσε να εξαναγκασθεί ο παθών ή τρίτος σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή χωρίς να υπάρχει υποχρέωσή του. Η διαφοροποίηση της αυξημένης ποινής στην περίπτωση αυτή εξορτάται από το υλικό αντικείμενο και συγκεκριμένα, αν ο εξαναγκασμός στρέφεται εναντίον των σωμάτων ή των προσώπων του άρθρου 157 παρ. 1 ή συντρέχει άλλη περίπτωση μη ειδικώς καθοριζόμενη. Από τα ανωτέρω στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης, ως κατακράτηση νοείται η παρεμπόδιση κάποιου να απομακρυνθεί αυτοβούλως από το σημείο, στο οποίο κρατείται. Ως αποστέρηση της προστασίας της πολιτείας νοείται η κατάσταση όπου κάποιος θέτει ένα άλλο πρόσωπο υπό τη δική του αυθαίρετη εξουσία, κατά τρόπο, που τον αποκτάει από την ομαλή συνθήκη βίου, όπου τελικά δεν μπορεί να ασκηθεί η προστασία του νόμου. Τέλος δε, περιαγωγή σε

Φέρονται προς συζήτηση οι ακόλουθες συναφείς αιτήσεις για ανάρreseη της υπ' αριθμ. 754/2017 καταδικαστικής απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών: α) η από 25-4-2017 (αριθ. πρωτ. .../26-4-2017) αίτηση του Β. Τ. του Δ. και οι από 31-7-2017, 16-8-2017 και 18-9-2017 πρόσθετοι λόγοι που κατατέθηκαν με χωριστά δικόγραφα στις 2-8-2017, 17-8-2017 και 4-10-2017 αντίστοιχα, β) η από 19-4-2017 (αριθμ. πρωτ. .../21-4-2017) αίτηση του Β. Α. του Π. και γ) η από 12-4-2017 (αριθ. πρωτ. .../19-4-2017) αίτηση του Ι. Μ. του Σ..

Το άρθρο 61 του ν. 4194/2013 "Κώδικας Δικηγόρων" ορίζει στις παρ. 1 και 4, όπως αντικαταστάθηκαν αυτές με το άρθρο 7 παρ.8 α' και γ' του ν. 4205/2013, ότι: "1. Ο δικηγόρος για την άσκηση κάθε είδους ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων και για την παράστασή του ενώπιον των δικαστηρίων και των δικαστικών συμβουλίων, ... υποχρεούται να προκαταβάλει στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο εισφορές, αποκλειστικά και μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, ... 4. Ο δικηγόρος για την κατάθεση κάθε είδους ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων, καθώς και για την παράστασή του κατά τη συζήτηση των ανωτέρων ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων ενώπιον των δικαστηρίων και δικαστών οφείλει, στο πλαίσιο της υποχρέωσης προκαταβολής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να καταθέτει το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, αλλιώς η αντίστοιχη διαδικαστική πράξη είναι απαράδεκτη. Επίσης, για την παράσταση ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων κάθε βαθμού, των ανακριτών ή ανακριτικών υπαλλήλων ή δικαστικών συμβουλίων, οφείλει να καταθέτει το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, αλλιώς η παράστασή του δεν γίνεται δεκτή. Δεν υπάρχει υποχρέωση της προκαταβολής της παραγράφου 1 σε περίπτωση αναβολής ή μεταίωσης της συζήτησης, τυχόν δε καταβληθείσα προκαταβολή αναζητείται από τον δικηγόρο που πρόβη σε αυτήν, άλλως αυτή ισχύει για τη νέα συζήτηση". Από τις διατάξεις αυτές, συνάγεται ότι αν ο δικηγόρος που παρίσταται κατά τη συζήτηση αιτήσεως αναρresέως του εντολέα του, δεν έχει καταθέσει το σχετικό γραμμάτιο, η παράστασή του δεν γίνεται δεκτή και ο αναρreseίων θεωρείται ότι δεν έχει εμφανιστεί και η αίτησή του απορρίπτεται κατ' άρθρο 514 εδ. α' του ΚΠΔ, εφόσον έχει κλητευθεί νομότυπα από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου (άρθρο 513 παρ. 1 εδ. γ' ΚΠΔ), σύμφωνα με τα άρθρα 155-161 και μέσα στην προθεσμία του άρθρου 166 του ίδιου Κώδικα (ΑΠ 622/2015). Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα 22-6-2017 και 16-6-2017 αποδεικτικά επιδόσεως του αρχ/κα Δ. Δ. και της επιμελήτριας της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου Α. Σ. αντίστοιχα, ο αναρreseίων Β. Α. του Π. κλητεύθηκε από την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου νόμιμα και εμπρόθεσμα κατά τις διατάξεις του άρθρου 155 παρ. 2 εδ. β', γ', δ' ΚΠΔ για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμη της 4-9-2017, κατά την οποία, με την με αριθμό 1398/2017 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, αναβλήθηκε η εκδίκαση των ενδίκων αναρresέων για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης κατ' αυτήν, ο αναρreseίων εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ι. Μ., δικηγόρο Αθηνών, ο οποίος, όμως, δεν κατέθεσε το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, παρά την τηλεφωνική όχληση από το Γραμματέα, όπως προκύπτει από τη σχετική επισημείωση αυτού επί του φακέλου της δικογραφίας. Κατά συνέπεια, η υπό κρίση,

κατάσταση στέρησης της ελευθερίας νοείται η κατακράτηση διάρκειας στη διάθεση του δράστη, προκειμένου να επιτευχθούν οι όροι, που τέθηκαν από το δράστη. Ακόμη, για τη στοιχειοθετήση του εγκλήματος της αρπαγής απαιτείται, υποκειμενικώς, δόλος, που καταλαμβάνει τόσο τη σύλληψη, απαγωγή ή παράνομη κατακράτηση, όσο και την αποστέρηση του συλλαμβανόμενου από την προστασία της Πολιτείας. Στην περίπτωση της βασικής μορφής του εγκλήματος αυτού, που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 322 ΠΚ, αρκεί και ενδοχόμενος δόλος, ενώ για τη διακεκρμένη μορφή του, που προβλέπει το δεύτερο εδάφιο του άρθρου αυτού, απαιτείται επιπλέον και ο σκοπός (υπερχυλίζ δόλος) εξαναγκασμού του παθόντος σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, για την οποία δεν έχει υποχρέωση (ΑΠ 757/2015, ΑΠ 1936/2010, ΑΠ 1663/2010). Εξάλλου, η απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειρισματομένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του ΚΠΔ λόγο αναρresέως, υπάρχει, προκειμένου για καταδικαστική απόφαση, όταν περιέχονται σ' αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι σκέψεις με τις οποίες το δικαστήριο υπήγαγε τα αποδεχθέντα περιστατικά στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις που εφαρμόστηκαν. Η ύπαρξη του δόλου, δεν είναι αναγκαίο να αιτιολογείται ιδιαίτερος, αφού ο δόλος ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των πραγματικών περιστατικών που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και προκύπτει από τις ειδικότερες συνθήκες τελείσεώς του, διαλαμβάνεται δε περί αυτού αιτιολογία, στην κύρια αιτιολογία για την ενοχή και προκύπτει από τα περιστατικά που αναφέρονται σ' αυτή, εκτός αν αξιούνται από το νόμο πρόσθετα στοιχεία, για την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος. Οσον αφορά τα αποδεικτικά μέσα για την πληρότητα της αιτιολογίας, πρέπει, να προκύπτει με βεβαιότητα ότι έχουν ληφθεί υπόψη όλα στο σύνολό τους και όχι ορισμένα μόνο από αυτά. Για τη βεβαιότητα αυτή αρκεί να μνημονεύονται όλα, έστω κατά το είδος τους (μάρτυρες, έγγραφα κ.λ.π) χωρίς ανάγκη ειδικότερης αναφοράς τους και μνείας της τι προέκυψε από το καθένα. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Τέλος, εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, ως λόγος αναρresέως, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' ΚΠΔ, υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει σ' αυτή διαφορετική έννοια από εκείνη που έχει στην πραγματικότητα, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υπάρχει, όταν δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε στη διάταξη που εφάρμοσε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής, που εμπίπτει στον ίδιο αναφετικό λόγο, υπάρχει και όταν η παραβίαση γίνεται εκ πλάγιου, δηλαδή όταν στο πόρισμα της απόφασης, που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό αιτιολογικού και διατακτικού και ανάγεται στα στοιχεία και στην ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφολογηθεί ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτός ο αναμενικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόστηκε, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλομένης απόφασης, το Πενταμέλές Εφετείο Αθηνών, που, δικάζοντας κατ' έρεση, την εξέδωσε, δέχθηκε, κατά την ανακριτικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση των κατ' είδος αναφερομένων στην εν λόγω απόφαση αποδεικτικών μέσων, ότι αποδείχθηκαν, αναφορικά με τους εν προκειμένω αναερισόντες, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Πέρι τις αρχές Ιουνίου του 2002 ο τάταρος των εκκαλούντων-κατηγορουμένων Β. Τ. ευρισκόμενος στη Βουλγαρία, συνάντησε σε γραφείο ευρέσεως εργασίας (Βουλγαρικής υπηκοότητας) Ε. Μ. και αφού της συστήθηκε ως "Β.", με υποσχέσεις ότι θα της εξασφαλίσει νόμιμη εργασία στην καφετέρια που διατηρούσε στην Καλαμάτα, την έπεισε να έλθη στην Ελλάδα. Στη συνέχεια την παρέδωσε σε οδηγό φορτηγού, ο οποίος περί τα μέσα Ιουνίου του 2002, αντί αμοιβής 200 ευρώ, την μετέφερε, μέσω Αυστρίας-Ιταλίας, στην Καλαμάτα, όπου την παρέλαβαν ο ως "Β." εμφανισθείς (τάταρος κατηγορούμενος) και ο δεύτερος των εκκαλούντων- κατηγορουμένων (Η. Γ.) και την εγκατέστησαν σε οικία, σε άγνωστη διεύθυνση. Στον ίδιο χώρο, τον ευρισκόμενο κάτω από την οικία στην οποία διέμεναν, οι τάταρος και πέμπτη των εκκαλούντων- κατηγορουμένων (Β. Τ. και Μ. Π.), οι προαναφερθέντες κατακρατούσαν επίσης παρανόμως μια αλλοδαπή υπήκοο Βουλγαρίας, την Μ. Η. Όταν ήταν αναγκαίο η πέμπτη κατηγορουμένη Μ. Π., ξεκλειδωνε την θύρα και τις συνόδευε να ψωνίσουν σε παρακείμενο σούπερ μάρκετ ή τις άφηνε να πάνε μόνες τους, επιτηρώντας τις από τον εξώστη του σπιτιού, ενώ κάθε φορά που ήθελαν να ψωνίσουν κάτι από πιο μακριά τις μετέφεραν με το αυτοκίνητο είτε η Μ. Π. είτε ο πρώτος των εκκαλούντων- κατηγορουμένων Β. Λ. Η προαναφερθείσα Ε. Μ. εργαζόταν στην καφετέρια του δευτέρου κατηγορουμένου (Η. Γ.) με την επωνυμία "...", ως σεφβίτορα, αλλά τόσο ο εργοδότης της, όσο και ο τάταρος κατηγορούμενος (Β. Τ.) την υποχρέωναν να κάνει παερά στους πελάτες και να πίνει ποτά μαζί τους, ο δε Β. Τ. την εξαναγκάσει, ασκώντας της βία να συνουσιαστεί με κάποιον πελάτη της καφετέριας, ονόματι Π. αγνώστου λοιπών στοιχείων, αντί αμοιβής 100 ευρώ. Στο σχετικό ραντεβού την μετέφερε ο πρώτος κατηγορούμενος (Β. Λ.), ο οποίος εισέπραξε τα χρήματα από τον πελάτη και τα παρέδωσε στον Β. Τ., εκείνος δε της έδωσε απ' αυτά 20 ευρώ. Οι εκ των κατηγορουμένων Β. Τ. και Η. Γ. της είπαν, επίσης, ότι θα έρχεται σε σαρκική συνάφεια με όσους πελάτες του καταστήματος επιθυμούσαν αυτό και ότι θα εισπράττει το ποσό των 100 ευρώ από κάθε πελάτη, από το οποίο αυτή θα κρατούσε τα 20 ευρώ και τα υπόλοιπα θα παρέδιδε σ' αυτούς. Επίσης την απείλησαν ότι εάν αποκάλυπτε σε κανένα τα όσα συνέβαιναν θα την παρέδιδαν στον συγκατηγορούμενο τους Ι. Μ., ο οποίος είχε οικους ανοχής στη Θεσσαλονίκη και θα την έβαζε να εργασθή σ' αυτούς και στο τέλος θα την σκότωνε. Κάθε βράδυ, όταν οι προαναφερθείσες αλλοδαπές τελειωναν την εργασία τους στην καφετέρια, άλλοτε ο Η. Γ. και συχνότερα ο Β. Τ. τις μετέφεραν στο προαναφερθέν οίκημα και τις κλείδωναν, ενώ τις μετακινήσεις τους προς την καφετέρια τις πραγματοποιούσε ο κατηγορούμενος Ι. Μ. Περαιτέρω, απεδείχθη ότι οι κατηγορούμενος Β. Τ., προκειμένου η παθούσα Ε. Μ. να παραμείνει νόμιμα στην Ελλάδα, κανόνισε και στις 27-8-2002 η τελευταία παντρεύτηκε, στο ..., τον Σ. Σ., ο οποίος για τον γάμο αυτό έλαβε ως αμοιβή 500 ευρώ. Ο ως άνω Σ. Σ. και η Ε. Μ. δεν

μετακινήσεις τους από και προς την καφετέρια και κατά την αγορά προσωπικών ειδών (Λ., Μ.), αλλά και να τις κατακρατούν παράνομα στην οικία στην οποία τις έκλειναν οι δεύτερος και τέταρτος κατηγορούμενοι (Π.), τελούντες εν γνώσει και οι τρεις περί της απραγής και ότι οι ανωτέρω προετίθεντο να τις εκμεταλλευθούν, προωθώντας τες στην πορνεία έναντι αμοιβής και έχοντας την βούληση να συμβάλλουν στην τέλεση αυτής. Πέρι των ανωτέρω πραγματικών περιστατικών είναι σαφείς και κατηγορηματικές οι προανακριτικές καταθέσεις των δύο αλλοδαπών γυναικών, οι οποίες ανεγνώσθησαν στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, λόγω του ανεπίκτου της προσελεύσεως τούτων, και ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου και στις οποίες αυτές με πληρότητα αναφέρουν το πώς κατέστησαν θύματα απραγής και εκμετάλλευσης από το κύκλωμα των κατηγορουμένων, ενισχύονται δε εκ της καταθέσεως του ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου εξετασθέντος μάρτυρα αστυνομικού, ενώ ουδόλως αναφέρονται εκ των καταθέσεων των μαρτύρων υπερασπίσεως. Εξ άλλου, από την από 30-9-2002 έκθεση κατ' οίκον έρευνας και κατάσχησης, αποδεικνύεται ότι στο υποδείχθεν από τις παθούσες υπόγειο διαμέρισμα της οδού ..., μισθώθη το οποίο ήταν ο Β. Τ., ανευρέθησαν 12 μονά κρεβάτια, ενώ από την από 30-9-2002 έκθεση κατ' οίκον έρευνας και κατάσχησης στην επί της ίδιας οδού και αριθμού οικίας του Β. Τ., στην οποία διέμενε με την πέμπτη κατηγορουμένη, αποδεικνύεται ότι, μεταξύ άλλων, ανευρέθησαν 4 ιδιωτικά συμφωνητικά αναγνώρισης χρέους από δάνειο για ποσό 2.934,70 ευρώ, με δανειστή του κατηγορούμενο Η. Γ. και δανειολήπτες διάφορες αλλοδαπές. Επί τη βάσει των ανωτέρω αποδεικνύεται ότι η εγκληματική ενέργεια των κατηγορουμένων Τ. και Γ. δεν έμεινε στην κατακράτηση των παθουσών, δηλαδή την παρεμπόδιση τούτων να απομακρύνονται αυτοβούλως από το σημείο στο οποίο κρατούντο, αλλά είχε ως σκοπούμενο υπ' αυτών αποτέλεσμα την αποστέρηση της προστασίας της Πολιτείας, δηλαδή υπό τις προαναφερθείσες ενέργειες τους έθεσαν τις παθούσες υπό την δική τους αυθαίρετη εξουσία κατά τρόπο που τις απέκοψε από την ομαλή συνθήκη βίου, όπου τελικά δεν ηδύναντο να ασκηθεί η προστασία του νόμου, επί πλέον δε τις περιήγαγον σε κατάσταση στέρησης της ελευθερίας τους με κατακράτηση διαρκείας, ευρισκόμενες στην διάθεση τούτων, προκειμένου να επιτελούν οι προαναφερθέντες όροι που ετέθησαν σε αυτές. Το γεγονός ότι η παθούσα Μ. Η., την 12-8-2002 και 17-9-2002 φέρεται να έχει καταθέσει αίτηση και δικαιολογητικά στο ... για την έκδοση άδειας παραμονής και εργασίας και δήλωση αλλαγής διευθύνσεως κατοικίας (βάσει των εγγράφων ουδόλως αποδεικνύει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση της ίδιας στην ανωτέρω υπηρεσία και την άρση της καταστάσεως στέρησεως της προσωπικής της ελευθερίας, κατά τα προεκτεθέντα. Επίσης, τα αναφερόμενα στο από 26-3-2008 δικόγραφο αγωγής της Ε.-Μ. Μ. (Ε. Μ.) περί λύσεως του γάμου της με τον Σ. Σ. λόγω κλονισμού της γγγάμου σχέσεως, και συγκεκριμένα ότι "Μετά την τέλεση του γάμου εγκατασταθήκαμε στην πατρική οικία των εναγόμενων στην Καλαμάτα, και στη συνέχεια για λόγους εργασίας εγκατασταθήκαμε στην Αριδαία Ν. Πέλλας. Από την αρχή του γάμου μας (πρώτη εβδομάδα) εμφανισθήκαν προβλήματα στις σχέσεις μας λόγω των οικονομικών απαιτήσεων του εναγομένου από εμένα με αποτέλεσμα να αναγκασθώ να αποχωρήσω από την οικογενειακή μας στέγη (Οκτώβριος έτους 2002) και στη συνέχεια με ενέργειες του εν διαστάσει -συζύγου μου ασελάθηκα από τις

διέμεναν ποτέ μαζί αλλά εκείνη τον έβλεπε μόνο ως πελάτη στην καφετέρια, στην οποία εργαζόταν, μετά δε το γάμο εφοδίστηκε με άδεια παραμονής πενταετούς διάρκειας, την οποία παρακρατούσε ο κατηγορούμενος Β. Τ., σε συνεννόηση και κατά συναιτουργία με τον δεύτερο συγκατηγορούμενο του, ώστε αυτή να μην μπορεί να διαφύγει. Εξ άλλου και η άλλη παθούσα Μ. Η., τον Μάρτιο του 2002, συνάντησε για πρώτη φορά τον Β. Τ. στη Σόφια, σε γραφείο ευρέσεως εργασίας και συμφώνησαν να έλθη για να εργασθή νόμιμα, στο κατάστημα του στην Καλαμάτα. Όταν έφθασε με πλοίο στην Πάτρα, την παρέλαβαν οι κατηγορούμενοι Β. Τ. και Η. Γ. και την μετέφεραν στην Καλαμάτα, σε ισόγεια κατοικία, όπου την κατακρατούσαν παράνομα. Την φύλαξη της είχε αναλάβει μια αλλοδαπή ονόματι Λ. Μ., με την οποία συνδεόταν αισθηματικά ο Η. Γ.. Στην ως άνω οικία παρέμενε για ένα μήνα περίπου και έβγαине μόνο για να μεταβεί στην καφετέρια "...", του Η. Γ., στην οποία εργαζόταν. Μετά πάροδο ενός μηνός περίπου την μετέφεραν στην υπόγεια κατοικία που βρισκόταν κάτω από την οικία που διέμεναν οι κατηγορούμενοι Β. Τ. και Μ. Π., όπου εκρατείτο και η Ε. Μ.. Εκεί ήταν κλειδωμένες οι ως άνω παθούσες και τις επιτηρούσε η Μ. Π. κατά τη διάρκεια της ημέρας ενώ από την ως άνω οικία στην καφετέρια "...", και αντίθετα τις μετέφερε με αυτοκίνητο, εκτός των δευτέρου και τετάρτου και οι πρώτος και τρίτος κατηγορούμενοι (Β. Λ. και Ι. Μ.) οι οποίοι και τις κλείδωναν στην ως άνω οικία. Την 27-9-2002 και περί ώρα 15.00, οι ως άνω αλλοδαπές, εκμεταλλευόμενες το γεγονός ότι η Μ. Π. είχε αφήσει ανασφάλιστη την εξωτερική θύρα την οικίας όπου τις κατακρατούσαν οι ειρμημένοι κατηγορούμενοι, κατάφεραν να διαφύγουν και αφού επιβιβάστηκαν σε ένα ταξί έφθασαν στην Αθήνα. Το βράδυ της 27-9-2002 διανυκτέρισαν στο ..., στο ξενοδοχείο " ... " και πρωί της 28-9-2002 μετέβησαν στο ξενοδοχείο " ... " επί της ..., όπου διαμένουν πολλοί συμπατριώτες τους που σκοπεύουν να επιστρέψουν στη Βουλγαρία, προκειμένου και αυτές να επιστρέψουν στη χώρα τους. Την 29-9-2002 και περί ώρα 07.00' , επιστρέφοντας η Ε. Μ. στο ως άνω ξενοδοχείο, στο οποίο διέμενε με την προαναφερθείσα φίλη της, εντόπισε έξω από αυτό τους τέσσερις πρώτους κατηγορούμενους, εκ των οποίων ο Β. Τ. όταν την αντελήφθη κινήθηκε προς το μέρος της, αυτή όμως κρύφτηκε μέσα στο ξενοδοχείο και της ελευθερίας στην αστυνομία, καταγγέλλοντας την συμπεριφορά των κατηγορουμένων, άνδρες της οποίες εντόπισαν αυτούς στο ξενοδοχείο και τους προσήγαγαν στο Α.Τ Ακροπόλεως. Οι δεύτερος και τέταρτος των κατηγορουμένων ενήργησαν με κοινό δόλο, ήτοι συναποφάσισαν με διαδοχική σύμπραξη να περιπατήσουν τις ως άνω παθούσες σε ή σε άλλη παραύλαγμένη ομηρία, εξ αιτίας της οποίας επήλθε στέρηση της ελευθερίας του προσώπου των, υπό την έννοια της ακούσιας υπαταγής στην φυσική εξουσία τούτων, ενώ με τις επί μέρους προαναφερθείσες πράξεις τους αποσκοπούσαν να εξαναγκασθούν οι παθούσες στις προεκτεθείσες πράξεις και ανοχές χωρίς να υπάρχει υποχρέωσή τους. Κατά τη δράση τους υπήρχε καταμερισμός καθηκόντων και τέλεση μεμονωμένων διαδοχικών πράξεων, ώστε να επιτυγχάνεται το τελικό αποτέλεσμα, κατά τα προεκτεθέντα. Κατά την υπό των δευτέρου και τετάρτου των κατηγορουμένων τέλεση των εγκλήματος της απραγής, ως διαρκούς τούτου, οι πρώτος, τρίτος και πέμπτη των κατηγορουμένων παρέσχον σε αυτούς συνδρομή κατά τη διάρκεια και την εκτέλεσή της, βοηθώντας αυτούς να μεταφερθούν τις παθούσες κατά τις

αρμόδιες αρχές στην πατρίδα μου (Βουλγαρία) από όπου πρόσφατα έχω επιστρέψει." κρίνονται υπό το δικαστήριο, εν όψει των προεκτεθέντων, ότι δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, ότι εξυπηρετούν τους λόγους για την έκδοση διαζυγίου, ουδόλως δε αναφούν τις υπό των διαδίκων εγκληματικές πράξεις εις βάρος των συγκεκριμένων αλλοδαπών. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω και μετ' απόρριψη των αυτοτελών ισχυρισμών: Α. - εφ' όσον οι δεύτερος και τέταρτος των εκκαλούντων-κατηγορουμένων (Β. Τ. και Η. Γ.) με την απειλή βίας παράνομα κατακράτησαν τις ως άνω αλλοδαπές υπηκόους, ούτως ώστε να τις αποστερούν από την προστασία της πολιτείας και τις περιήγαγον σε κατάσταση στέρησης της ελευθερίας τους, με σκοπό να εξαναγκασθούν οι παθούσες σε πράξη, για την οποία δεν υπήρχε υποχρέωσή τους - πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι της αξιόποινης πράξης της τετελεσμένης απραγής από κοινού κατά συρροή . Β. - εφόσον οι πρώτος τρίτος και πέμπτη των κατηγορουμένων παρέσχον στους ανωτέρω απλή συνδρομή κατά τη διάρκεια και την εκτέλεση της απραγής που διέπρατταν, από κοινού οι δεύτερος και τέταρτος κατηγορούμενοι - πρέπει ούτοι να κηρυχθούν ένοχοι για το αδίκημα της απλής συνέργειας σε απραγή από κοινού κατά συρροή, κατ' επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας". Στη συνέχεια το Δικαστήριο κήρυξε τους κατηγορουμένους και ήδη αναερισόντες Β. Τ. και Ι. Μ. ένοχους και ειδικότερα : Α) τον Β. Τ. ένοχο του ότι από κοινού με τον, μη διάδοχο στην παρούσα δίκη, Η. Γ., στην Καλαμάτα Μεσσηνίας, από τις αρχές Ιουνίου του έτους 2002 μέχρι την 27-9-2002, "τέλεσαν έγκλημα που προβλέπεται και τιμωρείται από το νόμο με στειρητική της ελευθερίας ποινή και συγκεκριμένα με την απειλή βίας παράνομα κατακράτησαν κάποιες, έτσι ώστε να τις αποστερούν από την προστασία της πολιτείας και τις περιήγαγον σε κατάσταση στέρησης της ελευθερίας τους, με σκοπό να εξαναγκασθούν οι παθούσες σε πράξη, για την οποία δεν υπήρχε υποχρέωσή τους και ειδικότερα με την απειλή ότι θα τις παλούσαν ή και θα τις σκότωναν ακόμη, κατακρατούσαν παράνομα σε οικία, που βρίσκεται σε άγνωστη διεύθυνση της Καλαμάτας, κατά πάσα πιθανότητα, όμως, είναι εκείνη της παρόδου ... (της ίδιας πόλης) τις αλλοδαπές υπηκόους (Βουλγαρίας) Μ. Ε. Μ. και Η. Μ., αποστερώντας τες έτσι από την προστασία της πολιτείας και περιμαγνόντας τες σε κατάσταση στέρησης της ελευθερίας τους, με σκοπό να τις εξαναγκάσουν σε παράδοση τους στην πορνεία και να εισπράτουν οι ίδιοι τα παράνομα κέρδη" και Β) τον Ι. Μ. ένοχο του ότι στην Καλαμάτα Μεσσηνίας, από τις αρχές Ιουνίου του έτους 2002 μέχρι την 27-9-2002 από κοινού με τους Ι. Α. και Μ. Π. (μη διάδοχο στην παρούσα δίκη) "με περισσότερες πράξεις τέλεσαν περισσότερα εγκλήματα και συγκεκριμένα παρείχαν στους συγκατηγορούμενούς τους Η. Γ. και Β. Τ. οπωσδήποτε συνδρομή κατά την τέλεση της δόικης πράξης που αυτοί διαπραζαν. Συγκεκριμένα ...,παρέσχον στους ανωτέρω απλή συνδρομή κατά τη διάρκεια και την εκτέλεση της απραγής, βοηθώντας αυτούς να μεταφέρουν τις παθούσες κατά τις μετακινήσεις τους από και προς την καφετέρια και κατά την αγορά προσωπικών ειδών (Λ., Μ.), αλλά και να τις κατακρατούν παράνομα στην οικία, στην οποία τις έκλειναν οι δεύτερος και τέταρτος κατηγορούμενοι (Π.), τελούντες εν γνώσει και οι τρεις περί της απραγής και ότι οι ανωτέρω προετίθεντο να τις εκμεταλλευθούν προωθώντας τις στην πορνεία έναντι αμοιβής και έχοντας την βούληση να συμβάλλουν στην τέλεση αυτής". Με τις παραδοχές όμως αυτές, η προσβαλλομένη απόφαση δεν διέλαβε την

απαιτούμενη από τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία. Ειδικότερα, δεν αιτιολογείται με επάρκεια η, αναγκαία για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υποστήριξης του εγκλήματος της αρπαγής και αυτού της απλής συνδρομής σ' αυτή, μη δυνατότητα των δύο παραπάνω αλλοδαπών γυναικών να ζητήσουν τη συνδρομή των οργάνων της πολιτείας προκειμένου να απαλλαγούν από την κατάσταση κατακράτησης στην οποία είχαν περιέλθει, αφού, σύμφωνα με τις παραδοχές της απόφασης, έστω συνοδευόμενες, μετέβαιναν σε δημόσιους χώρους για ψώνια, εξήρχοντο δε της οικίας στην οποία κρατούνταν και μόνες τους, μεταβαίνουσες για ψώνια σε παρακείμενο super market επιτηρούμενες απλώς από την κατηγορούμενη Μ. Π. από τον εξώστη της οικίας της (χωρίς όμως να αιτιολογείται η δυνατότητα αυτής να τις επιτηρεί και εντός του εν λόγω καταστήματος), ενώ αντιφατικά γίνεται δεκτό ότι σε παρόμοια έξοδό τους στις 27-9-2002 και περί ώρα 15.00 κατάφεραν να πάρουν ταξί και να διαφύγουν στην Αθήνα, επιπρόσθετα δε η εξ αυτών Μ. στις 27-8-2002 τέλεσε πολιτικό γάμο στο Δημαρχείο της Καλαμάτας. Επομένως, οι σχετικοί, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ και Ε' ΚΠΔ, λόγοι των ενδίκων αιτήσεων αναίρεσως των Β. Τ. (κύριοι και πρόσθετοι) και Ι. Μ., με τους οποίους, υπό τις ανωτέρω ειδικότερες αιτιάσεις, πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και έλλειψη νόμιμης βάσης ως προς την καταδικαστική για τους εν λόγω αναρρεσιόντες κρίση της, είναι βάσιμοι και πρέπει να γίνουν δεκτοί. Μετά ταύτα, παρέλκουσης της έρευνας των λοιπών λόγων των ως άνω αιτήσεων πρέπει να αναρρεθεί ως προς αυτούς η προσβαλλόμενη απόφαση. Το προαναφερθέν επωφελές αποτέλεσμα της αναίρεσως του Β. Τ. πρέπει να επεκταθεί, κατ' άρθρο 469 ΚΠΔ, και στον συγκατηγορούμενο του Η. Γ. του Α., που καταδικάστηκε για την ίδια με αυτόν πράξη και δεν άσκησε αναίρεση, ενώ αυτό της αναίρεσως του Ι. Μ. πρέπει να επεκταθεί και στους συγκατηγορούμενούς του Μ. Π. και Ι. Α., που επίσης καταδικάστηκαν για την ίδια με αυτόν πράξη και εκ των οποίων η πρώτη δεν άσκησε αναίρεση ενώ η αίτηση του δευτέρου απορρίφθηκε, κατά τα ανωτέρω, ως ανυποστήρικτη (ΑΠ 770/2010, ΑΠ 413/2009) και τούτο διότι οι παραπάνω λόγοι περί έλλειψης αιτιολογίας και νόμιμης βάσης, για τους οποίους αναίρεται η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν αρμόζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο των αναρρεσιόντων Β. Τ. και Ι. Μ.. Επομένως, πρέπει και ως προς αυτούς (Η. Γ., Μ. Π. και Ι. Α.) να αναρρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Ακολουθώντας, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 519 του ΚΠΔ, να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο που την εξέδωσε, αφού είναι δυνατή η συγκρότησή του από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτεται την από 19-4-2017 με αριθμό γενικού πρωτοκόλλου .../21-4-2017 αίτηση του Β. Α. του Π., κατοίκου ..., για αναίρεση της υπ' αριθμ. 754/2017 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών.

Καταδικάζει τον ανωτέρω αναρρεσιόντα στα δικαστικά έξοδα εκ διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Αναίρει την υπ' αριθμ. 754/2017 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών ως προς τους αναρρεσιόντες Β. Τ. του Δ. και Ι. Μ. του Σ.. Επεκτείνει το ως άνω ανααιρετικό αποτέλεσμα και στους Η. Γ., Μ. Π. και Ι. Α., συγκατηγορούμενους των αναρρεσιόντων, που επίσης καταδικάστηκαν με την ως άνω απόφαση.

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, συγκροτούμενο από δικαστές άλλους εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως. Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Δεκεμβρίου 2017. Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 8 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ